

Buletin Juridic Aprilie 2011

***

Legislație Națională

St În Monitorul Oficial nr. 149 din 1 martie 2011 a fost publicată **Circulara nr. 9 privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României valabil în luna martie 2011.**

Pentru luna martie 2011, nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României a fost stabilit la 6,25% pe an.

St În Monitorul Oficial nr. 150 din 1 martie 2011 a fost publicată **Hotărâre Guvernului nr. 150/2011 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, precum și pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 870/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc.**

Modificările și completările operate prin HG nr. 150/2011 vizează următoarele aspecte:

- situația persoanei juridice rezidente în România care realizează profituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent, care poate

solicita aplicarea "metodei scutirii", în virtutea căreia

profiturile persoanei juridice sunt scutite de impozit pe profit. Această metodă se aplică între România și statul străin există o convenție de evitare a dublei impunerii, iar persoana juridică prezintă documentul justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin, care atestă impozitul plătit în străinătate

- aplicarea prevederilor art. 34, referitoare la plata impozitului (situația contribuabililor obligați la plata impozitului minim, date limită de depunere a declarației privind impozitul pe profit, modalități de calcul etc.);
- veniturile realizate de persoanele fizice care cedează folosința bunurilor prin derularea unui număr mai mare de 5 contracte de închiriere constituie venituri din activități independente;
- în cazul reorganizării activității independente în timpul anului, venitul net/pierderea se determină separat pentru fiecare perioadă în care activitatea independentă a fost desfășurată de contribuabil într-o formă de organizare prevăzută de lege.

- în cazul veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală se includ în venitul brut atât veniturile în bani, cât și echivalentul în lei al veniturilor în natură, evaluarea acestora din urmă făcându-se la prețul pieței sau la prețul stabilit prin expertiză tehnică, la locul și la data primirii acestora;
- calculul și plata impozitului pe venitul microîntreprinderilor;
- operațiunile care nu se circumscriu noțiunii de livrare de bunuri, în sensul art. 128 C. Fiscal;
- operațiunile asimilate noțiunii de prestare de servicii, în sensul art. 129 C. fiscal.;
- locul livrării de bunuri și prestării de servicii;
- sfera de aplicare a dreptului de deducere și limitări speciale.

În Monitorul Oficial nr. 151 din 2 martie 2011 a fost publicată Hotărârea Guvernului nr. 64/2011 pentru aprobarea Metodologiei cu privire la aplicarea unitară a dispozițiilor în materie de stare civilă.

Principalele aspecte reglementate de normele metodologice sunt:

- exercitarea atribuțiilor de stare civilă de către ofițerii de stare civilă și alte persoane cu astfel de însărcinări;
- conținutul registrelor de stare civilă, modul de completare al acestora (înregistrare de acte, efectuare de mențiuni) și autoritățile responsabile cu păstrarea lor;
- operațiuni legate de actele de stare civilă – eliberare, reconstituire, întocmire ulterioară, anulare, modificare și completare;
- atribuirea, înscrierea și gestionarea CNP;

Ca urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 202/2010, au fost introduse și norme metodologice cu privire la constatarea desfacerii căsătoriei de către ofițerul de stare civilă. În acest sens, sunt prevăzute conținutul cererii de divorț pe care soții trebuie să depună ofițerului de stare civilă și actele ce trebuie atașate acestei cereri, cazurile în care se poate dispune clasarea dosarului de divorț pe cale administrativă, precum și conținutul certificatului de divorț.

În Monitorul Oficial nr. 156 din 3 martie 2011 a fost publicat Ordinul 12/2011 al Comisiei Naționale a Valorilor Imobiliare pentru aprobarea Regulamentului nr. 3/2011 privind Reglementările contabile conforme cu Directiva a VII-a a Comunităților Economice Europene aplicabile entităților autorizate, reglementate și supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare.

Regulamentul prevede conține prevederi contabile cu privire la situațiile financiare anuale consolidate (condiții, întocmire, format, note explicative, auditare, aprobare, semnare și publicare), precum și la raportul consolidat al administratorilor entităților supravegheate de CNVM.

Sancțiunile în cazul încălcării prevederilor Regulamentului nr. 3/2011 sunt cele prevăzute de Legea nr. 297/2004 privind piața de capital și ale Legea contabilității nr. 82/1991.

În Monitorul Oficial nr. 159 din 4 martie 2011 a fost publicată Legea nr. 8/2011 privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 42/2009 pentru modificarea Codului de procedura civilă.

Ca urmare a respingerii OUG nr. 42/2009, art. 373¹ C. proc. civ. și art. 402 alin. (1) C. proc. civ. revin la forma avută anterior modificărilor operate de actul administrativ.

În Monitorul Oficial nr. 159 din 4 martie 2011 a fost publicată Legea nr. 9/2011, pentru modificarea Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România.

Legea nr. 9/2011 are ca obiect extinderea sferei de aplicare a Legii nr. 200/2004, în sensul că normele acesteia vizează orice cetățean membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene care dorește să exercite în România, în mod independent sau ca salariat, o profesie reglementată de legea română, precum și atestarea de către autoritățile române competente a unui titlu oficial de calificare român.

În Monitorul Oficial nr. 160 din 4 martie 2011 a fost publicată Decizia nr. 4/2011 a Camerei de Comerț și Industrie a României pentru modificarea și completarea Regulilor de procedură arbitrală ale Curții de Arbitraj Comercial Internațional și pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României.

Cu privire la regulile de procedură arbitrală, Decizia nr. 4/2011 operează modificări cu privire la următoarele aspecte:

- conținutul cererii de sesizare a Curții de Arbitraj, care trebuie să conțină motivele de fapt și de drept pe care se sprijină fiecare capăt de cerere, cu

trimitere la înscrisurile doveditoare corespunzătoare sau la alte probe;

- cererea de sesizare a Curții se înregistrează doar dacă aceasta este însoțită de dovada achitării taxei de înregistrare prevăzută de Normele privind taxele și cheltuielile arbitrale;
- termenul de achitare a taxelor și cheltuielilor arbitrale, astfel cum acestea sunt prevăzute în Actul de înștiințare, poate fi prelungit în mod rezonabil de către președintele sau prim-vicepreședintele Curții de Arbitraj;
- sfera cheltuielilor arbitrale este extinsă prin includerea taxei de înregistrare;
- preschimbarea termenului luat în cunoștință sau pentru care au fost trimise citațiile poate fi realizată fără citarea părților doar pentru motive temeinice;
- acțiunea în anulare poate fi promovată împotriva încheierilor tribunalului arbitral prin care a fost suspendat cursul arbitrajului, au fost luate măsuri asigurătorii sau vremelnice sau a fost respinsă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate;
- sentința arbitrală poate fi desființată dacă, după pronunțarea acesteia, Curtea Constituțională, admițând o excepție de neconstituționalitate, a declarat o dispoziție legală care nu poate fi disociată de prevederile menționate în cererea arbitrală. Termenul de promovare a acțiunii în anulare pentru acest motiv este de 3 luni de la data publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial.

De asemenea, decizia aprobă Regulamentul privind organizarea și funcționarea Curții de Arbitraj Comercial Internațional, regulament

care privește în principal atribuțiile, organizarea și funcționarea și resursele Curții.

În Monitorul Oficial nr. 176 din 14 martie 2011 a fost publicat Ordinul nr. 10/2011 al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei privind aprobarea Metodologiei de determinare și monitorizare a contribuției pentru cogenerarea de înaltă eficiență.

Metodologia are ca scop stabilirea procesului de determinare a contribuției pentru cogenerarea de înaltă eficiență, ce trebuie colectată de Administratorul schemei de sprijin, respectiv Compania Națională de Transport al Energiei Electrice "Transelectrica" SA.

Metodologia cuprinde formule pentru determinarea contribuției pentru cogenerarea de înaltă eficiență și a tarifului de administrare a schemei de sprijin, precum și prevederi referitoare la ajustarea contribuției pentru cogenerarea de înaltă eficiență.

În Monitorul Oficial nr. 176 din 14 martie 2011 a fost publicat Ordinul nr. 12/2011 al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei pentru aprobarea contribuției pentru cogenerarea de înaltă eficiență și a unor prevederi privind modul de facturare a acesteia

Prin Ordinul nr. 12/2011 a fost aprobată contribuția pentru cogenerarea de înaltă eficiență, la valoarea de 0,0185 lei/kWh, exclusiv TVA, precum și modul în care această contribuție urmează a fi facturată de către furnizorii consumatorilor de pe teritoriul României și de către furnizorii care exportă energie electrică.

În Monitorul Oficial nr. 176 din 14 martie 2011 a fost publicat Regulamentul din 2010 al Consiliului pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar privind limitarea răspunderii civile a auditorilor statutari și a firmelor de audit.

Regulamentul prevede că răspunderea civilă a auditorului statutar sau a firmei de audit pentru prejudiciile provocate cu intenție indirectă ori din culpă în executarea contractului de audit sau în legătura cu acesta este limitată la contravaloarea a 3 onorarii de audit, dacă prejudiciul a fost adus unei entități care nu este de interes public, respectiv contravaloarea a 5 onorarii de audit, dacă este vorba despre entități de interes public. În ambele cazuri, auditorul statutar sau firma de audit răspunde proporțional cu contribuția efectivă la prejudiciul dovedit, răspunderea nefiind una solidară.

În situațiile în care se dovedește că încălcarea îndatoririlor profesionale de către auditorii statutari sau de către firmele de audit s-a făcut cu intenție directă, limitarea materială a răspunderii acestora nu se mai aplică.

În Monitorul Oficial nr. 183 din 16 martie 2011 a fost publicată Legea nr. 19/2011, pentru abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 42/1995 privind producția de produse alimentare destinate comercializării.

Legea are ca efect abrogarea OG nr. 42/1995. Prin urmare, în această materie ar urma să se aplice OUG nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor.

În Monitorul Oficial Nr. 182 din 15 martie 2011 s-a publicat Legea nr. 29 din 11

martie 2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

Conform modificărilor proiectul de act normativ trebuie corelat cu dispozițiile Convenției Europene a Drepturilor Omului și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Totodată s-a prevăzut că în activitatea de fundamentare și de documentare a actului normativ se vor examina practica Curții Constituționale, practica Curții Europene a Drepturilor Omului, practica instanțelor judecătorești precum și doctrina în materie.

În Monitorul Oficial nr. 185 din 16 martie 2011 a fost publicat Ordinul nr. 13/2011 al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare pentru aprobarea Regulamentului nr. 4/2011 privind Reglementările contabile conforme cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene aplicabile entităților autorizate, reglementate și supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare.

În virtutea Ordinului nr. 13/2011, prevederile Directivei a IV-a a Comunităților Economice Europene vor fi aplicabile în mod direct entităților autorizate, reglementate și supravegheate de CNVM.

Directiva cuprinde reglementări contabile referitoare la situațiile financiare anuale, elementele de bilanț, principiile contabile generale și conținutul notelor explicative la situațiile financiare anuale.

În Monitorul Oficial Nr. 191 din 18 martie 2011 s-a publicat Hotărârea de Guvern nr. 248 din 17 martie 2011 privind

aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate.

Actul normativ se aplică în cazul verificării situației fiscale a persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit. Conform art. 5 metodele indirecte sunt următoarele:

- a. metoda sursei și cheltuirii fondului,
- b. metoda fluxurilor de trezorerie,
- c. metoda patrimoniului.

Selectarea metodei ține de competența organelor fiscale.

În Monitorul Oficial Nr. 197 din 22 martie 2011 s-a publicat Ordinul Președintelui Consiliului Concurenței nr. 424/4.03.2011 pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor privind modul de aplicare a regulilor de concurență acordurilor de acces din sectorul de comunicații electronice – cadrul generale, piețe relevante și principii.

Probleme de acces în România sunt reglementate de către Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora.

În cazul în care un furnizor de servicii întâmpină o problemă de acces, precum un refuz nejustificat al unui operator ce deține o poziție dominantă pe piața comunicațiilor electronice de a furniza sau furnizare în termeni nerezonabili a accesului necesar pentru a oferi un anumit serviciu consumatorilor săi, acesta are la îndemână mai multe soluții:

- a. procedurile specifice de acțiune în fața ANCOM și/sau

- b. acțiune în fața autorității de concurență sau a instanței judecătorești.

În capitolul II „Piețe relevante” Secțiunea 1 „Piața relevantă a produsului și/sau a serviciilor” Instrucțiunile prevăd că liberalizarea sectorului comunicațiilor electronice a condus la apariția unui alt tip de piață, acela al accesului la infrastructurile care sunt necesare pentru furnizarea respectivelor servicii liberalizate. În consecință, pentru acest sector se pot identifica două piețe relevante, cea a serviciului furnizat utilizatorilor finali și cea a accesului la facilitățile necesare pentru a furniza serviciul către utilizatorii finali.

În continuare Instrucțiunile prevăd anumite fapte care contravin normelor concurențiale, respectiv articolului 6 din Legea concurenței nr. 21/1996 care interzice abuzul de poziție dominantă. Astfel, vor fi calificate ca fiind încălcări ale art. 6: refuzul de a permite accesul la facilități și impunerea unor clauze contractuale inechitabile, discriminarea, retragerea accesului fără motive obiective, prețuri de ruinare sau excesive.

În Monitorul Oficial Nr. 200 din 22 martie 2011 a fost publicată Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată.

Eșalonarea se poate acorda contribuabililor, persoane fizice sau juridice de drept public sau privat, indiferent de modul de organizare.

Art. 3 alin. (2) din ordonanța respectivă prevede cazurile când nu se acordă eșalonări, precum obligațiile fiscale mai mici de 500 lei în cazul persoanelor fizice și mai mici de 1500 în cazul persoanelor juridice, obligații care au făcut obiectul unei eșalonări acordate în

temeiul ordonanței și care și-a încetat valabilitatea. De asemenea contribuabilul trebuie să îndeplinească cumulativ toate condițiile prevăzute de art. 4 alin. (1) din ordonanță.

În termen de 30 de zile de la data comunicării acordului de principiu a organului fiscal cu privire la cererea de acordare a eșalonării, contribuabilul, cu excepția instituțiilor publice trebuie să constituie garanții în una dintre formele prevăzute la art.9 alin. (2) din ordonanță.

În Monitorul Oficial Nr. 205 din 24 martie 2011 a fost publicată Legea nr. 34 din 21 martie 2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale.

Ordonanța de urgență nr. 90/2010 cuprindea modificări cu privire la depunerea situațiilor financiare anuale, situațiilor financiare anuale consolidate, raportului cenzorului și al auditorului financiar.

De asemenea, ordonanța mai sus menționată cuprinde prevederi cu privire la protecția creditorilor societăților implicate într-o fuziune sau divizare.

În Monitorul Oficial Nr. 214 din 28 martie 2011 a fost publicată Hotărârea de Guvern nr. 257 din 20 martie 2011 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.

Normele de aplicare cuprind prevederi cu privire la stagiul de cotizare în sistemul public de pensii, pensiile din sistemul public de pensii, procedura de încadrare în grad de

invaliditate, precum și alte drepturi de asigurări sociale, respectiv ajutorul de deces.

În Monitorul Oficial Nr. 224 din 31 martie 2011 a fost publicată LEGEA Nr. 39 din 30 martie 2011 pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și pentru completarea art. 511 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului.

Prin această lege se înființează Catalogul firmelor întocmit de către camerele de comerț. Înscierea în Catalogul firmelor se va realiza la solicitarea societăților comerciale.

În art. 29 alin. (7) se prevede că activitatea curților de arbitraj de pe lângă camerele județene de comerț se va desfășura conform regulilor Codului de Procedură Civilă ale Regulamentului de Organizare și Funcționare și ale Regulilor de procedură arbitrală ale Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera Națională.

În Monitorul Oficial Nr. 225 din 31 martie 2011 a fost publicată Legea nr. 40 din 31 martie 2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 – Codul Muncii. Legea va intra în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial.

Principalele modificări aduse Codului Muncii privesc următoarele:

Contractul de muncă se încheie valabil în formă scrisă, în limba română și în baza consimțământului părților. Angajatorului îi revine obligația de a încheia contractul de muncă în formă scrisă. De asemenea, contractul de muncă se înscrie în registrul general de evidență a salariaților, anterior începerii activității.

Persoana selectată în vederea angajării sau salariatul va fi informată și cu privire la criteriile de evaluare a activității profesionale a salariatului aplicabile la nivelul angajatorului.

Orice modificare a unuia dintre elementele care trebuie să i se aducă la cunoștință salariatului sau persoanei selectate în vederea angajării trebuie materializată într-un act adițional, într-un termen de 20 de zile lucrătoare de la data apariției modificării, cu excepția situațiilor în care o asemenea modificare este prevăzută în mod expres de lege.

S-a eliminat, prin abrogarea art. 27 alin. (3), posibilitatea acoperirii nulității în cazul în care certificatul medical este prezentat de către angajat ulterior încheierii contractului de muncă.

Perioada de probă pentru funcțiile de execuție este de 90 de zile calendaristice, iar pentru cele de conducere este de 120 de zile. Perioada în care se pot face angajări succesive de probă ale mai multor persoane pentru același post este de maximum 12 luni.

A fost abrogat art. 32 alin. (3) care prevedea decăderea angajatorului, în cazul neinformării salariatului anterior încheierii sau modificării contractului individual de muncă cu privire la perioada de probă, din dreptul de a verifica aptitudinile salariatului.

Prin abrogarea art. 35 alin. (3) s-a eliminat obligația salariatului care cumulează mai multe funcții de a declara fiecărui angajator locul unde exercită funcția de bază.

A fost introdus alineatul 5) la art. 49 care prevede că de fiecare dată când în timpul perioadei de suspendare a contractului intervine o cauză de încetare de drept a

contractului individual de muncă, cauza de încetare de drept prevalează.

S-a prevăzut un nou caz de suspendare în art. 50 lit.h¹ în sensul că este suspendat de drept contractul de muncă de la data expirării perioadei pentru care au fost emise avizele, autorizațiile ori atestările necesare pentru exercitarea profesiei. Dacă în termen de 6 luni salariatul nu și-a reînnoit avizele, autorizațiile ori atestările necesare pentru exercitarea profesiei, contractul individual de muncă încetează de drept.

Suspendarea contractului de muncă din inițiativă angajatorului ca sancțiune disciplinară a fost eliminată. A fost prevăzută posibilitatea angajatorului de a suspenda contractul de muncă și în cazul reducerii temporare a activității pentru motive economice, tehnologice, structurale sau similare.

Contractul de muncă este, de asemenea, suspendat pe durata suspendării de către autoritățile competente a avizelor, autorizațiilor sau atestărilor necesare pentru exercitarea profesiilor.

Prin introducerea alin. (3) al art. 52 s-a prevăzut posibilitatea angajatorului, în cazul reducerii temporare a activității, pentru motive economice, tehnologice, structurale sau similare, pe perioade care depășesc 30 de zile lucrătoare de a reduce programul de lucru de la 5 zile la 4 zile pe săptămână, cu reducerea corespunzătoare a salariului, până la remedierea situației care a cauzat reducerea programului, după consultarea prealabilă a sindicatului reprezentativ de la nivelul unității sau a reprezentanților salariaților, după caz.

Încetarea contractului de muncă, conform modificările aduse art. 56 lit. a), b) și d) va interveni, pe lângă celelalte cazuri de încetare:

- i. la data decesului salariatului sau al angajatorului persoană fizică, precum și în cazul dizolvării angajatorului persoană juridică, de la data la care angajatorul și-a încetat existența conform legii.
- ii. la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești de declarare a morții sau a punerii sub interdicție a salariatului sau a angajatorului persoană fizică.
- iii. a data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare; la data comunicării deciziei de pensie în cazul pensiei de invaliditate, pensiei anticipate parțiale, pensiei anticipate, pensiei pentru limită de vârstă cu reducerea vârstei standard de pensionare.

Salariatul concediat în cadrul unei proceduri de concediere colectivă are dreptul de a fi reangajat cu prioritate pe postul reînființat în aceeași activitate, fără examen, concurs sau perioadă de probă în termen de 45 de zile calendaristice de la data concedierii.

Perioada maximă pentru care se poate încheia un contract individual de muncă cu durată determinată este de 36 de luni.

În ceea ce privește munca prin agent de muncă temporară, legea a eliminat cazuri limitativ prevăzute în art. 88 pentru care un utilizator poate apela la agenți de muncă temporară, singura condiție fiind să nu se urmărească înlocuirea unui salariat propriu al cărui contract de muncă este suspendat datorită participării la grevă. Misiunea de muncă temporară se poate stabili pentru un termen care nu trebuie să fie mai mare de 24 de luni, iar perioada inițială poate fi prelungită

succesiv, dar fără a se depăși o perioadă de 36 de luni.

Conform art. 111 în forma modificată, perioada de referință de-a lungul căreia durata timpului de muncă poate depăși 48 de ore pe săptămână a fost ridicată la 4 luni calendaristice.

Art. 279¹ nou introdus pedepsește cu închisoarea de la unu la 2 ani sau cu amenda penală primirea la muncă a mai mult de 5 persoane, indiferent de cetățenia acestora, fără încheierea unui contract individual de muncă.

***

Legislație Europeană

În Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L057 din 2 martie 2011 a fost publicată Decizia Comisiei din 24 martie 2010 privind ajutorul de stat C 4/03 (ex NN 102/02) pus în aplicare de Italia în favoarea WAM SpA

WAM SpA este o societate italiană care, pentru a se extinde pe piața internațională, a beneficiat de ajutorul autorităților italiene sub forma unor împrumuturi subvenționate în cuantum de aproximativ 1,8 milioane de Euro. Împrumuturile de care a beneficiat WAM SpA au fost acordate fără a fi fost notificate în prealabil Comisiei.

Observând scopul în care au fost utilizate împrumuturile, Comisia a constatat că, exceptând o parte dintre acestea, împrumuturile au fost acordate beneficiarului în mod ilegal deoarece prin aceasta s-au încălcat prevederile art. 108 alin. (3) din TFUE, în conformitate cu care „orice ajutor acordat de un stat membru sau prin intermediul resurselor statului sub orice formă care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau prin producția anumitor bunuri este incompatibil cu piața internă.”

În Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L064 din 11 martie 2011 a fost publicată Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE

Directiva prevede normele și procedurile conform cărora statele membre cooperează între ele în vederea realizării unui schimb de informații, inclusiv electronice, necesar administrarea și aplicarea legilor interne ale statelor membre în privința tuturor taxelor și impozitelor percepute de către sau în numele unui stat membru sau al subdiviziunilor teritoriale sau administrative ale acestuia, inclusiv autoritățile locale.

În acest sens, fiecare stat membru UE trebuie să desemneze o autoritate însărcinată să comunice informațiile solicitate de către autoritatea altui stat membru UE cu privire la taxele și impozitele ce fac obiectul Directivei.

Informațiile comunicate între statele membre sub orice formă conform Directivei intră sub incidența secretului profesional și pot fi transmise cu condiția ca autoritatea solicitantă să fi epuizat sursele uzuale de informații pe care le-ar fi putut utiliza în această situație, fără a risca să pună în pericol atingerea scopului urmărit.

***

Jurisprudență C.E.D.O

În Monitorul Oficial nr. 161 din 7 martie 2011 a fost publicată Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 13 iulie 2010, definitivă la 13 octombrie 2010, în cauza Ahmed împotriva României (Cererea nr. 34.621/03)

Prin Hotărârea pronunțată Curtea a constatat încălcarea art. 5 alin. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, întrucât privarea de libertate neîntreruptă a reclamantului timp de mai mult de 6 luni nu corespundea cerințelor art. 5 alin. 1 din Convenție.

De asemenea, Curtea a constatat că în speță s-a produs o încălcare a prevederilor art. 1 din Protocolul nr. 7 la Convenție, care reglementează condițiile în care un străin poate fi expulzat de pe teritoriul unui stat în care are un domiciliu stabilit în mod legal. Astfel, Curtea a observat că, în lipsa oricărui indiciu privitor la faptele imputate reclamantului, temeiul legal al expulzării acestuia nu oferea garanțiile minimale împotriva arbitrarului autorităților statului român.

În Monitorul Oficial nr. 162 din 7 martie 2011 a fost publicată Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 8 iunie 2010, definitivă la data de 8 septembrie 2010, în cauza Andreescu împotriva României (Cererea nr. 19.452/02)

Prin Hotărârea pronunțată Curtea a constatat încălcarea art. 6 alin. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, având în

vedere că în speță Tribunalul București, după ce a infirmat achitarea pronunțată în prima instanță, a statuat asupra fondului acuzațiilor aduse reclamantului, declarându-l vinovat de calomnie, fără a-l fi audiat personal, deși acesta era prezent la dezbateri. Mai mult, Tribunalul a omis în același timp să îi ofere cuvântul la finalul dezbaterilor, deși reclamantul nu renunțase la acest drept.

De asemenea, Curtea a constatat că în speță s-a produs și o încălcare a prevederilor art. 10 din Convenție, întrucât condamnarea penală și civilă a reclamantului a reprezentat o ingerință disproporționată în libertatea sa de exprimare, ce nu era necesară într-o societate democratică, mai ales având în vedere importanța dezbaterii de interes general în cadrul căreia se înscriau afirmațiile pentru care reclamantul a fost condamnat.

În Monitorul Oficial nr. 175 din 11 martie 2011 a fost publicată Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțată la data de 2 noiembrie 2010, în Cauza Ștefanică și alții împotriva României (Cererea nr. 38.155/02)

Prin Hotărârea pronunțată Curtea a constatat încălcarea prevederilor art. 6 alin. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului în ceea ce privește încălcarea principiului securității raporturilor juridice. În acest sens, Curtea a plecat de la aprecierea că, de îndată ce un stat adoptă o soluție pentru a reglementa concedierea colectivă a sute de persoane de la companiile de stat, aceasta trebuie pusă în aplicare cu claritate și coerență rezonabilă în scopul evitării, pe cât posibil, a

incertitudinii și a ambiguității pentru persoanele interesate de măsurile de punere în aplicare a acesteia. Observând că practica instanțelor judecătorești cu privire la cererile decurgând din concedierea colectivă, prezentate de mai multe persoane aflate în situații similare reclamanților, este neunitară, Curtea a considerat că soluționarea diferită conduce la o stare de incertitudine, care trebuie să fi diminuat încrederea publicului în actul de justiție, această încredere fiind cu certitudine o componentă esențială a statului de drept. În aceste condiții, Curtea a apreciat că în cauză incertitudinea juridică i-a privat pe reclamanți de un proces echitabil, fapt ce a reprezentat în încălcarea a prevederilor art. 6 alin. 1 din Convenție.

În Monitorul Oficial nr. 179 din 14 martie 2011 a fost publicată Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului, definitivă la data de 7 octombrie 2009, în cauza Stanca Popescu împotriva

României (Cererea nr. Cererea nr. 8.727/03)

Prin Hotărârea pronunțată Curtea a constatat încălcarea art. 6 alin. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului sub aspectul încălcării principiului securității raporturilor juridice.

În acest sens, Curtea a observat că în speță instanțele române au admis o cerere de revizuire în condițiile în care era clar că aceasta nu constituia decât o modalitate deghizată de a provoca deschiderea unei proceduri soluționate în mod definitiv, și aceasta cu privire la care adversarii reclamantei puteau să le aducă în discuție în cadrul acelei proceduri. Prin urmare, Curtea a apreciat că admiterea cererii de revizuire a încălcat principiul securității raporturilor juridice și, prin aceasta, dreptul reclamantei la un proces echitabil, în sensul art. 6 alin. 1 din CEDO.

***

Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene

1 martie 2011, Hotărârea în cauza C-236/09 Association belge des Consommateurs Test-Achats ASBL și alții

Directiva 2004/113/CE1 interzice orice discriminare pe criterii de sex în ceea ce privește accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii. Directiva interzice, în principiu, luarea în considerare a criteriului sexului la calcularea primelor și a prestațiilor de asigurare din contractele de

asigurare încheiate după 21 decembrie 2007. Cu toate acestea, directiva prevede o excepție potrivit căreia statele membre pot autoriza, începând cu această dată, derogări de la norma

privind primele și prestațiile unisex. După cinci ani de la expirarea termenului de transpunere a directivei, statele membre trebuie să reexamineze justificarea acestor derogări, ținând seama de statistici și de raportul prezentat de Comisie după trei ani de la data transpunerii directivei.

Analizând aplicarea Directivei la speța de față, Curtea a observat că, în lipsa din cadrul directivei a unei dispoziții cu privire la durata aplicării acestor diferențe, statele membre care au utilizat posibilitatea menționată sunt autorizate să permită asigurătorilor să aplice acest tratament inegal pe o perioadă nelimitată. Apreciind că în aceste împrejurări există un risc ca derogarea de la egalitatea de

tratament între bărbați și femei prevăzută de Directivă să fie permisă de dreptul Uniunii pe o perioadă nelimitată, Curtea a declarat că, începând cu 21 decembrie 2012, în sectorul serviciilor de asigurări derogarea de la norma generală a primelor și prestațiilor unisex este nevalidă.

§3 martie 2011, Hotărârile în cauzele T-110/07 Siemens AG/Comisia și alte cauze conexate

Prin Decizia din 24 ianuarie 2007, Comisia a aplicat unui număr de 20 de societăți amenzi în cuantum total de 750.712.500 de Euro pentru participarea acestora la o înțelegere pe piața instalațiilor de comutație cu izolație în gaz. Amendă cea mai importantă, în cuantum de 396.562.500 de Euro a fost aplicată societății Siemens AG.

Societățile sancționate au solicitat Tribunalului anularea deciziei Comisiei și, după caz, reducerea amenzilor care le-au fost aplicate. Analizând speța dedusă judecării, Tribunalul a observat că în cazul de față Comisia a stabilit cuantumul amenzilor cu încălcarea principiilor egalității și proporționalității, care impun ca majorarea cuantumului de bază al amenzii să fie diferită, în funcție de perioada în care aceste întreprinderile sancționate au avut rolul de conducător al încălcării. În acest sens, Tribunalul a observat că există o diferență substanțială între durata în care societatea Siemens a exercitat funcțiile de „secretar European” al înțelegerii și durata exercitării aceluiași funcții de către celelalte societăți sancționate.

Pe cale de consecință, Tribunalul a dispus anularea deciziei Comisiei cu privire la o parte dintre societățile sancționate și restabilirea cuantumului amenzii cu privire la celelalte. Cuantumul amenzii primite de către Siemens AG a rămas neschimbat.

§8 martie 2011, Hotărârea în cauza C-34/09 Gerardo Ruiz Zambrano/Office national de l'emploi (ONEm)

În această speță, Curtea arată că dreptul Uniunii se opune ca un stat membru să refuze, pe de o parte, unui resortisant al unui stat terț - care asigură întreținerea copiilor săi de vârstă mică, cetățeni ai Uniunii - șederea în statul membru de reședință al acestora din urmă și ai cărui cetățeni sunt și, pe de altă parte, acordarea unui permis de muncă respectivului resortisant al unui stat terț, în măsura în care astfel de decizii i-ar priva pe acei copii de beneficiul efectiv al esenței drepturilor corespunzătoare statutului de cetățean al Uniunii.

§10 martie 2011, Hotărârea în cauza C-51/10P Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o./OAPI

În 2005, Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o., editor polonez de broșuri și de periodice, a formulat în fața OAPI (Oficiul mărcilor comunitare) o cerere de înregistrare a semnului „1000” ca marcă comunitară. OAPI a respins această cerere, apreciind că acest semn putea servi pentru a desemna conținutul publicațiilor Technopol și că, în orice caz, semnul menționat nu era distinctiv, întrucât ar fi perceput de consumator ca elogiul respectivelor publicații, iar nu ca o indicație de proveniență.

Technopol a introdus o acțiune împotriva deciziei OAPI în fața Tribunalului de Primă Instanță. Acesta a respins acțiunea, confirmând decizia OAPI. Technopol a formulat atunci recurs împotriva acestei hotărâri, în fața Curții de Justiție.

Curtea a respins recursul Technopol, observând că Tribunalul a considerat în mod întemeiat că în ipoteza în care o cerere de înregistrare

vizează, printre altele, o categorie de produse a cărei conținut este desemnat cu ușurință și de regulă prin cantitatea unităților sale - precum, în speță, periodice care conțin în special cuvinte încrucișate - este rezonabil să se anticipeze că un semn constituit din cifre va fi recunoscut în mod efectiv de mediile interesate ca o descriere a cantității respective și, prin urmare, a unei caracteristici a acestor produse.

§10 martie 2011, Hotărârea în cauzele conexe C-497/09, C-499/09, C-501/09 și C-502/09 Bog și alții

A șasea directivă TVA (77/388/CEE) face distincție între „livrarea de bunuri” și „prestarea de servicii” și prevede că, în principiu, acestea sunt supuse cotei standard de TVA fixată de fiecare stat membru. Directiva permite totuși statelor membre să aplice o cotă redusă de TVA în cazul anumitor categorii de livrări de bunuri și de prestări de servicii. În temeiul acestei derogări, legislația germană prevede o cotă redusă de TVA pentru livrarea de bunuri care constituie vânzări de „alimente”.

În speță, Curtea a apreciat că furnizarea de feluri de mâncare sau de alimente proaspăt pregătite și care pot fi consumate imediat la standuri sau lângă vehicule de fast-food sau în holurile cinematografelor constituie o livrare de bunuri în cazul în care, în urma unei examinări calitative a întregii operațiuni, reiese că elementele de prestare de servicii care precedă și însoțesc livrarea alimentelor nu sunt predominante.

În legătură cu activitățile de catering, Curtea a apreciat că, exceptând cazurile în care furnizorul de servicii de catering se limitează la livrarea unor feluri de mâncare standardizate, fără niciun alt element de serviciu suplimentar, sau atunci când, în alte împrejurări speciale,

livrarea felurilor de mâncare reprezintă elementul predominant al operațiunii, activitățile de catering la domiciliu constituie prestări de servicii.

§10 martie 2011, Hotărârea în cauza C-29/10 Heiko Koelzsch/Luxemburg

Convenția de la Roma privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale în materie civilă și comercială prevede că, în principiu, contractul de muncă este guvernat de legea aleasă de părți. Totuși, această alegere nu poate avea ca rezultat privarea angajatului de protecția minimă care îi este asigurată prin normele imperative ale legii care ar fi fost aplicabilă în absența alegerii (articolul 6).

În speța de față, Curtea de Justiție a trebuit să stabilească dacă, în cazul în care un angajat își desfășoară munca în mai mult țări, însă revine în mod sistematic într-una dintre acestea, trebuie să se considere că legea acestei țări are vocație să se aplice în calitate de „lege a țării în care angajatul își desfășoară în mod obișnuit munca” în sensul Convenției de la Roma.

Astfel, Curtea a constatat că, în această privință, Convenția de la Roma urmărește să asigure o protecție adecvată angajatului. Prin urmare, în cazul în care angajatul își desfășoară activitatea în mai multe state contractante, convenția trebuie interpretată în sensul că garantează aplicabilitatea primului criteriu care face trimitere la legea statului în care, în executarea contractului, angajatul se achită de cea mai mare parte a obligațiilor sale față de angajatorul său și, așadar, la legea locului în care sau din care angajatul își desfășoară în mod efectiv activitățile profesionale și, în lipsa unui punct central al afacerilor, la legea locului în care acesta își desfășoară cea mai mare parte a activităților sale.

Apariție Aprilie 2011

Ediție întocmită cu contribuția avocaților colaboratori Lavinia Aioanei și Daniel Aragea și cu sprijinul avocatului colaborator Eugen Octavian Chivu.

Buletinul Juridic apare sub coordonarea Adrianei Almășan, avocat colaborator senior.

***

În noiembrie 2010, STOICA & Asociații a aniversat 15 ani de la constituire. Înființată în noiembrie 1995 prin asocierea a doi dintre cei mai valoroși avocați români, Valeriu Stoica și Cristiana I. Stoica, societatea STOICA & Asociații și-a extins în mod constant aria experienței sale profesionale și a dezvoltat o echipa care în prezent numără 40 avocați cu o pregătire profesională deosebită.

De la înființare și până în prezent, STOICA & Asociații și-a extins în mod constant aria experienței sale profesionale în următoarele domenii:

Societăți comerciale și drept comercial
Drept bancar, financiar și piețe de capital
Drept imobiliar
Reprezentare în litigii
Investiții străine și privatizări
Finanțări de proiect

Proprietate intelectuală și drepturi de autor
Dreptul concurenței
Drept fiscal și financiar
Dreptul muncii
IT, telecomunicații și media
Energie și resurse naturale
Dreptul maritim și al transportului